„Není člověka který by udělal nějaký hřích, pak vstal a očistil se, pak se pomodlil a pak poprosil Boha o odpuštění, aniž by mu Bůh odpustil.”

‘Alí vyprávěl: „Byl jsem člověkem, kterému když slyšel něco od Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), tím Bůh prospěl tolik, kolik chtěl. A když mi někdo z jeho druhů něco vyprávěl, nechal jsem ho přísahat, a když přísahal, uvěřil jsem mu. A Abú Bakr mi vyprávěl (a Abú Bakr je pravdomluvný), že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Není člověka který by udělal nějaký hřích, pak vstal a očistil se, pak se pomodlil a pak poprosil Boha o odpuštění, aniž by mu Bůh odpustil.” A pak přednesl tento verš: {a ty, kteří potom, co spáchali hanebnost či sami sobě ukřivdili, vzpomínají Boha a prosí Jej za odpuštění hříchů svých } [Rod ‘Imránúv: 135].

[Správný(Sahíh)] [Zaznamenal ho Abú Dáwúd, At-Thirmidhí, An-Nasáí v As-Sunan Al-Kubrá, Ibn Mádžah a Ahmad]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl, že není člověka který by udělal nějaký hřích, pak vstal a udělal pořádně malou očistu, pak se pomodlil dvě raka'a s úmyslem, že se kaje Bohu za tento hřích, a pak poprosil Boha o odpuštění, aniž by mu Bůh odpustil. Poté Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) přednesl tento verš: {a ty, kteří potom, co spáchali hanebnost či sami sobě ukřivdili, vzpomínají Boha a prosí Jej za odpuštění hříchů svých}. [Rod ‘Imránúv: 135]

http://www.sunnah.global/hadeeth/cs/show/65063